ఫ్లాష్ బ్యాక్

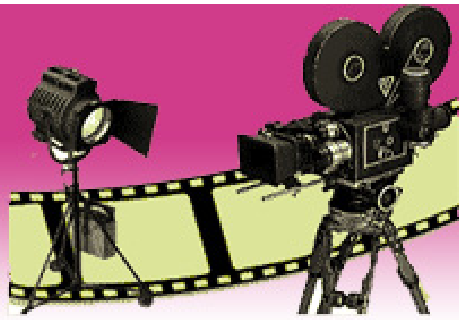

పాతసినిమాలకు సంబంధించిన విశేషాలు.. నటీనటుల గురించి, సినిమాల గురించి, సాంకేతిక నిపుణుల గురించి.. వగైరా..వగైరా. ప్రతినెలా ఓసారి అలనాటి సినీరంగంలోకి తొంగిచూద్దాం

అక్కినేని నాగేశ్వరరావు ఆత్మకథ

(చిత్రసీమ 1957 ఆగస్టు నుంచి పునర్ముద్రితం)

అక్కినేని నాగేశ్వరరావు.

నేను ఆంధ్రప్రదేశ్ లో కృష్ణాజిల్లా గుడివాడ తాలూకా వెంకట రాఘవపురం అనే చిన్న పల్లెటూరులో 20-9-1924 న జన్మించాను. మాది సామాన్య రైతు కుటుంబం. మా తండ్రిగారు అక్కినేని వెంకటరత్నంగారు. మా అమ్మ పున్నమ్మగారు ఆ దంపతులకు పుట్టిన వారందరూ మగవాళ్ళే. వారిలో నేను కడగొట్టు కొడుకును. నా అయిదవ ఏటే మా నాన్నగారు చనిపోయారు. పసివాడనైన నన్ను మా అమ్మగారి పోషణలో ఉంచినా, నా యోగక్షేమాలన్నీ మా పెద్దన్న శ్రీ రామబ్రహ్మం గారే చూస్తూ వుండేవారు. నా 12 వ ఏట, మా పొరుగూరు పెదవిరివాడలో చదువు మొదలుపెట్టాను. మా ఊరి పిల్లలు ఏటేటా స్కూలులో నాటకాలాడేవారు. మా అన్నయ్యకు నాటకాలంటే అభిమానం అమ్మకు ఆడపిల్లలంటే అమిత ప్రేమ. నటనంటే నాకూ ఏదో అర్థం కాని సరదా. ఇంకేం పిల్లల నాటకంలో వేషం వేశాను. అంతా బాగుందని మెచ్చుకున్నారు. మా అన్నయ్యా, అమ్మా ఆనందానికి అంతులేదు. అదే నా నటజీవితానికి నాంది.

తరువాత రెండవ ఫారం చదువుతూ ఉండగా, హిందీ మాధ్యమిక పరీక్ష పూర్తి చేశాను. అప్పుడే, మా ప్రక్క ఊరు 'కుదరవల్లి' లో కొందరు మిత్రులు 'కనకతార' నాటకం ప్రదర్శించే ప్రయత్నాలు

చేస్తున్నారు. అన్నయ్య ఆ నాటకంలో 'తార' వేషం వెయ్యమన్నాడు. ఆడపిల్ల వేషం గనక, అమ్మ కూడా తలూపింది. సాగుతున్న చదువు మానేసి, నాటకరంగంలో ప్రవేశించడం నాకంతగా నచ్చలేదు. కాని 'చదువు సాగించినందువల్ల ఉన్న నేల కాస్తా పోవడమే గాని, నువ్వు చేసే పెద్ద ఉద్యోగాలేమిట'ని వారివాదం. పెద్దవాళ్ళ మాట శిరసావహించి, ఆ నాటక సమాజంలో చేరి, బాగా ప్రాక్టీస్ చేసి, కనకతార ప్రదర్శించాం. చూచిన వారంతా బాగుందన్నారు. నా వేషానికి ప్రత్యేక ప్రశంస వచ్చింది. ఇక మా వాళ్ళ సంతోషం చెప్ప శక్యం కాదు. ఆ నాటకాలలో అభినయిస్తూ, విశ్రాంతి దొరికినప్పుడల్లా పొలం పనికి వెళ్తూ వుండేవాణ్ణి. నేను వ్యవసాయం చెయ్యడం అన్నయ్యకు ఇష్టం లేదు. పేరు ప్రతిష్టలున్న నటులు పాల్గొనే పెద్ద నాటక సంఘాలలో ప్రవేశపెడితే, నేను త్వరగా పైకి రాగలనని వారి భావం. అందుకోసం పనిగట్టుకుని ప్రఖ్యాత నటులతో నాకు పరిచయం కలిగించారు. తత్ఫలితంగా, శ్రీ స్థానం, శ్రీ మాధవ పెద్ది, శ్రీ సూరిబాబు మొదలైన ప్రముఖ నటులతో కలిసి, నాలుగైదు నాటకాలలో వేషాలు ధరించి నటించాను. వేసినవి చిన్న వేషాలైనా, నన్ను వారభిమానించి, నాలో పైకి రాదగిన లక్షణాలున్నాయనీ, రాగలననీ మా అన్నయ్యకు చెప్పారు. ఆయన ఉత్సాహం, సంకల్పం, మరికొంత బలపడినై.

అప్పుడు ధర్మపత్ని చిత్రం తీస్తున్న శ్రీ పి.పుల్లయ్యగారికి నాకేదైనా అవకాశం ఇప్పించమని శ్రీ కాజ వెంకట్రామయ్య గారి చేత సిఫారస్ చేయించారు. వారూ అంగీకరించారు. కొల్హాపూర్ పంపించారు. రెండు మాసాలు గడిచిన తర్వాత బడిపిల్లలు ఆడుకునే ఒక ఘట్టంలో వారితో పాటు నేను పాడుతూ ఆడుకున్నాను. ఆ చిత్రంలో నేను చేసిన పని అంతే.

ఇంటికి వచ్చేశాను. అప్పుడు రామచంద్రపురం నుంచి వచ్చిన శ్రీ వై.భద్రాచార్యులు గారు, గుడివాడలో నాటకసంఘం పెట్టి, నాటకాలాడుతూ వుండేవారు. వారివద్ద నన్ను మా అన్నయ్య ప్రవేశపెట్టారు. నేను కొద్దో గొప్పో పాడేవాణ్ణి. శ్రీ మోటూరు వీరరాఘవయ్య, మునిస్వామిగార్ల వద్ద పాటలూ, పద్యాలూ నేర్చుకున్నాను. శ్రీ భద్రాచార్యులు గారి సమాజంలో పెద్ద నటులమధ్య చాలా ఆడవేషాలు వేశాను. వారందరూ నన్ను ఎంతగానో ప్రోత్సహించేవారు. క్రమంగా నాకూ ధైర్యం ఏర్పడి; నటించాలనే ఆశా, శ్రద్ధా కలిగినై.

ఈ పరిస్థితుల్లో శ్రీ కడారు నాగభూషణం గారు 'తల్లిప్రేమ' చిత్రం నిర్మిస్తూ, అందులో ఏదో వేషం ఉందని తీసుకు వెళ్ళారు. కొన్నాళ్ళున్న తర్వాత ఆ వేషానికి, పదహారేళ్ళ వయస్సున్న నేను పెద్దవాణ్ణని నిర్ణయించారు. దాంతో కథ కంచికీ నేనింటికీ. మామూలు నాటకాలు ప్రారంభించాను. నాకు లేని ఆశాభంగం, నిరుత్సాహం, మా అన్నయ్యకు కల్గినై.

తర్వాత గుడివాడలో శ్రీ బుద్ధిరాజు శ్రీ రామమూర్తిగారు బడి పిల్లలతో వేయించిన 'విప్రనారాయణ' నాటకంలో 'దేవదేవి' పాత్రను నటించాను. ఆ నాటకం చూచినప్పుడు ప్రస్తుతం అన్నపూర్ణ పిక్చర్స్ అధినేత శ్రీ దుక్కిపాటి మధుసూధనరావు, సినిమా నటులు శ్రీ కోడూరు అచ్చయ్య గార్లు నాకు రజత పాత్రలను బహూకరించారు. నన్ను వారి కంపెనీలో నాయిక పాత్ర వేయడానికి రమ్మన్నారు. వారు గుడివాడ తాలూకా ముదినేపల్లిలోని 'ఎక్సల్షియర్ డ్రమెటిక్ అసోషియేషన్' కు నన్ను, తీసుకు వెళ్ళారు. అక్కడ శ్రీ పెండ్యాల నాగేశ్వరరావు సంగీత దర్శకులుగా, శ్రీ కె.గోపాలరావు మేకప్ మాన్ గా వుండేవారు. 'ఆశాజ్యోతి' అనే నాటకాన్ని ఆరుమాసాలు ప్రాక్టీస్ చేశాం. ఆ సాధనలో శ్రీ అచ్చయ్యగారు నాకు ఎంతో సహాయపడ్డారు. నాటకం ప్రదర్శించాం. ప్రజాదరం పొందింది. తరువాత 'సత్యాన్వేషణం', 'తెలుగుతల్లి' నాటకాలు కూడా ప్రాక్టీస్ చేసి, ఆంధ్రదేశంలో వివిధకేంద్రాల్లో ప్రదర్శించాం. మా కంపెనీకి, నాకూ మంచిపేరూ, ప్రఖ్యాతి వచ్చినై. ఈ కాలంలో నటనను గురించి, రంగస్థలం మీద నటుడు, క్రమశిక్షణాబద్ధుడై ఎంత మహోజ్వల భవిష్యత్ ను సృష్టించుకోగలడోననే విషయాల్ని గురించీ ఎంతో నేర్చుకున్నాను. ఆ సమయంలో నేనూ, శ్రీ మధుసూధనరావు గారూ చాలా సన్నిహితులమైనాము. నన్నెంతో ఆదరంతో చూడడమేగాక, నా జీవిత పురోగమనానికి కావలసిన సంస్కార సామగ్రిని సమకూర్చారు. ఈ నాటికి నా శ్రేయోభిలాషులలో ముఖ్యులుగానున్నారు.

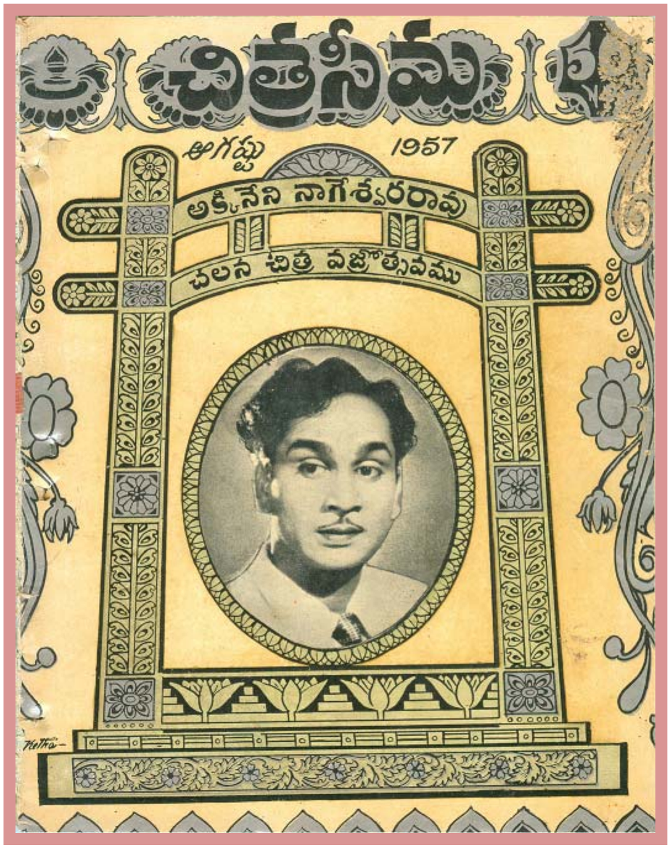

ఒకనాడు తెనాలిలో నాటక ప్రదర్శనం ముగించుకుని, గుడివాడకు వెళుతూ, దారిలో బెజవాడ స్టేషనులో ఉన్నాం. అక్కడ ప్రతిభా పిక్చర్సు అధినేత శ్రీ ఘంటసాల బలరామయ్య గారు, వారి కెమేరామాన్ శ్రీధర్ గారు నన్ను చూచారు. 'సినిమాలో నటించడానికి వస్తావా?' అని అడిగారు. 'మా పెద్ద వాళ్ళతో మాట్లాడ'మన్నాను. అందరం కలిసి వెళ్ళాం. నా శ్రేయోభిలాషులతో సంప్రదించారు, మా వాళ్ళు అంగీకరించారు. కాని ఆడవేషాలు వేస్తూన్న నేను, వారి 'సీతారామ జననం'లో శ్రీ రాముని వేషం ధరించాలి అనేటప్పటికి, నాకు సందేహమూ, భయం కలిగాయి. మా అన్నయ్య పట్టుదల శ్రీమంగయ్య గారి ధైర్యవచనాలు, నన్ను ప్రోత్సహించాయి. శ్రీ మధుసూధనరావు గారి సలహాపై నెలకు ఇరవై రోజులు మద్రాసులో ఉండేటట్లు, మిగతా పది రోజులూ నాటకాలు వేసుకునేటట్లు ఏర్పాట్లు చేసుకున్నాం.

1944 వ సంవత్సరం మే నెల 8 వ తేదీన మద్రాసు వచ్చాను. ప్రతిభా పిక్చర్సులో సినీ జీవితం మొదలు పెట్టాను. ఆ తర్వాత శ్రీ బలరామయ్య గారు అనుమతి ఇవ్వనూ లేదు, నేను నాటక ప్రదర్శనాలకు వెళ్ళనూ లేదు; అక్కడ నాటక కంపెనీ నడవనూ లేదు.

ఇక్కడ సీతారామజననం ప్రారంభమైంది. వేషం వేసుకుని కెమేరా ముందు నిలబడ్డ నాకు వణుకు ఆరంభమైంది. వేలాదిజనం ముందు రంగస్థలం మీద నటించిన నాకు ఇక్కడ కాలు నిలువలేదు. ఒళ్లంతా ముచ్చెమటలు పోసినై నన్ను నేనే గిల్లుకుని, ధైర్యం చెప్పుకున్నాను. 'రెడీ' అన్నారు షాటు తీశారు. 'ఓ.కె.' అని బలరామయ్య గారు వెన్ను తట్టారు. అంతటితో వణుకు తగ్గింది. ఆ ప్రథమ చిత్ర నటనానుభూతి, ఆ ఘడియలు, అప్పటి మనోభావాలూ, ఇన్నేళ్ళ తర్వాత, ఇప్పటికీ నేను మర్చిపోలేదు. చిత్రం విడుదలైన తర్వాత ప్రజలేమనుకున్నారో నాకు తెలీదు. కాని నా ఆడనడకలు, కులుకులు, పలుకులు పట్టివ్వ లేదనే నిర్మాతలు చెప్పారు.

సీతారామ జననం తీస్తూ ఉండగానే మాయలోకం నిర్మించదలుచుకున్న శ్రీ గూడవల్లి రామబ్రహ్మం గారికి నా వయసు గల హీరో కావలసి వచ్చాడు. శ్రీ మధుసూధనరావుగారి ప్రయత్నమూ, శ్రీ చల్లపల్లి రాజా వారి సిఫారసు వల్ల నన్నా చిత్రంలో హీరోగా తీసుకున్నారు. మాయలోకం సగభాగం పూర్తయిన తర్వాత శ్రీ రామబ్రహ్మంగారికి నా మీద అవ్యాజానురాగం కల్గింది. నన్ను వారింటిలోనే ఉండమన్నారు. నన్నెంతో ప్రేమతో చూసేవారు. ఎంతో పెద్దవాణ్ణి చేయాలని ఆశపడుతున్నట్లు చెపుతుండేవారు. నేను కూడా ఆ చిత్రంలో హేమాహేమీలైన నట నటీమణుల మధ్యపడి రాణిస్తే, నా భవిష్యత్ కు సుస్థిరత ఏర్పడుతుందని ఆత్మ విశ్వాసంతో, పట్టుదలతో, అందరి ఆదరణాభిమానాలకోసం కృషి చేశాను.

నా మొదటి అయిదు చిత్రాల వరకూ శ్రీ రామబ్రహ్మం గారూ, శ్రీ బలరామయ్య గారే సినిమా పరిశ్రమలో నాకు బాగా తెలిసిన నా శ్రేయోభిలాషులు. వారిద్దరికి నేనెంతో ఋణపడివున్నాను. అది తీర్చుకునే అవకాశం నాకు లభించేముందే వారిద్దరూ ఒకరి తర్వాత ఒకరు ఈ ప్రపంచంతో ఋణం తీర్చుకుని వెళ్ళిపోయారు. ఈ నాటికి వారికి నేను ఋణస్థుణ్ణిగానే ఉండిపోయాను.

'తల్లి ప్రేమ'కు వచ్చినప్పుడే పరిచయులైన శ్రీ డి.యల్.నారాయణ గారు, భరణీ వారి ప్రథమ చిత్రం 'రత్నమాల' లో నటించే ఆవకాశం కల్పించారు. ఆ తర్వాత ఆ సంస్థలో ఆరు చిత్రాలలో నటించాను. నేను ఎక్కువ చిత్రాల్లో పాల్గొన్న సంస్థ అదే.

అప్పటికి యుద్ధ మేఘాలు పూర్తిగా విచ్చిపోవడం, దేశంలో శాంతి సుభిక్షాలు ఏర్పడడం, వర్తక వ్యాపారాలు విరివిగా సాగడంతో, సినిమా పరిశ్రమకు కూడా క్రొత్త బలం, క్రొత్త చైతన్యం వచ్చింది. ఎందరో కొత్త ప్రొడ్యూసర్లు, క్రొత్త నటులు, క్రొత్తరకం చిత్రాలు, క్రొత్త క్రొత్త విలాసాలూ, వెలుగులూ వచ్చినై. అనేక సమస్యలను పరిశ్రమా, పరిశ్రమలో పనిచేసే మా నటవర్గమూ ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. క్రొత్తరకం చిత్రాలకోసం నిర్మాతలు, ఆ పాత్ర ప్రదర్శన కోసం మేమూ అహో రాత్రులు కృషిచేశాం. అలాగే వాగులూ వంకలూ దాటుతూ, పల్లాలూ ఎక్కి దిగుతూ, ఈనాటికి అరవై చిత్రాలలో నటించాను. ఈ మాట నేను మనవి చేసేది, నాతో సన్నిహిత సంబంధంకల పారిశ్రామికులకూ, సోదర నటవర్గానికే గాదు. నావలె ఆశలు పెంచుకుంటూ సినిమా పరిశ్రమలో చేరి, పేరు ప్రఖ్యాతులు సంపాదించుకో దలచుకున్న యువకులకు చెబుతున్నాను. సత్యం చెపుతున్నాననేగాని, గొప్పకోసం చెప్పడం లేదు. నేటి ఆనందం సులభంగా వచ్చింది కాదు. నటజీవితం పూవుల సెజ్జ అంతకు ముందే కాదు, సైనిక విజయాలకోసం కత్తిగట్టి పోరాడే వీరజీవితానికీ, కళావిజయానికి గజ్జకట్టి ఆడే నటజీవితానికీ తేడా లేదనే నా ఊహ. నా అనుభవం కూడా అంతే. పౌరాణిక చిత్రంతో రంగ ప్రవేశం చేసి, జానపద చిత్రాలలో శిక్షణపొంది, సాంఘిక సమస్యా చిత్రాలలో నూతనానుభవాలను ఎదుర్కొని. భిన్న విభిన్న ప్రకృతులుగల పాత్రలను నటింపవలసి నప్పుడు నేను పడిన బాధలు, చేసిన సాధన, దర్శకులు చేసిన సహాయ్యం చాలామందికి తెలీదు. ఏ ఒక్క చిత్రంలో, నిర్మాత నన్ను ఎన్నుకోవడం పొరబాటయినా, ఏ పాత్రాభినయంలోనైనా నేను తప్పటడుగులేసినా, ఆ చిత్రమూ, నిర్మాత నేనూ పరాజయం పొందవలసిందే. మళ్ళీ ప్రజలముఖం చూచే అవకాశం ఉండదు.

కత్తిపై సాముపంటి కళాసాధనలో నేనిలాటి పరీక్షకే గురైనాను. బాలరాజునుంచి బాలచంద్రుడు ఒక గెంతు వీరరస ప్రధానమైన ఆ పాత్రనుంచి లైలామజ్నులో భగ్న ప్రేమికుడైన ఖైస్ పాత్రకు మరో గెంతు. ఆ పాత్ర పులకరిస్తుంది. ఆ తర్వాత నేనెదుర్కొన్న మరొక పాత్ర సంసారంలో. ఇంతవరకూ సంపాదించుకున్న ప్రజాదరం సాంఘిక చిత్రంలో ఎక్కడ చేజారిపోతుందో అని క్షణక్షణమూ వణికిపోయేవాణ్ణి. ఆ చిత్రం విజయవంతమైన తర్వాత సాంఘిక చిత్రాలంటే బెదురు పోయింది. ఏ పాత్రనైనా నటించగలనన్న ఆత్మవిశ్వాసం ధీమా కల్గింది.

లైలామజ్ను తీసే రోజుల్లోనే నాకు వివాహం జరిగింది: దెందులూరు వాస్తవ్యులు శ్రీ కొల్లిపర వెంకట నారాయణగారి కుమార్తె అన్నపూర్ణా దేవిని 1949 సంవత్సరం ఫిబ్రవరి 18 వ తేదీన వివాహమాడాను. మాకిప్పుడు ముగ్గురు సంతానం. ఇద్దరు ఆడపిల్లలు సత్యవతి, నాగ సుశీల, ఒక మగపిల్లవాడు వెంకట నారాయణరావు. నా నట జీవితంలో కళారాధనకు పూర్తిగా నన్ను అంకితం చేసుకుని, రోజుకి రెండు, మూడు కాల్ షీట్స్ కూడా పనిచేస్తూ, ఒక్కొక్కప్పుడు వారాల తరబడి ఇంటిపట్టున అరగంట కూడా వుండలేకపోతూ, నా స్వంత జీవితంలో అర్ధంగాని ఆవేదన పడిన సమయాలున్నాయి. కాని నటుడు కళాతపస్సులో నిమగ్నుడయిపోయాకా, లక్ష్యసిద్ధికోసం, కొన్ని త్యాగాలు అవసరమని స్వానుభవం వల్ల గుర్తించాను.

తర్వాత నేను నటించిన చిత్రాలలో, ఒకే రకానికి చెందక, అన్నదమ్ముల పోలికలున్న పాత్రలు అనేకం నా పాలబడినై. వాటిలోగల వైవిధ్యానికి లోపం రాకుండా, విశిష్టత కనిపించేలగు నటించవలసి వచ్చింది. ఆ లక్ష్య సాధనలో ఆయా చిత్రాల దర్శకులు ప్రత్యేక శ్రద్ధ చూపించి, నాకు కళాసిద్ధి కలిగించారు.

నన్ను కలవరపెట్టిన మరొక చిత్రం 'పరదేశి'. అంతవరకూ వేసినవి పడుచు వేషాలు. ఈ చిత్రంలో ముసలి వేషం, నడక, ఉచ్చారణ వచ్చింది. చాలా ఇబ్బంది పడ్డాను. కన్నతల్లిలో వేషం కష్టమైనా, పల్లెటూరి వాతావరణంలో పుట్టి పెరిగిన నాకది నల్లేరుపై బండి నడకగా సాగిపోయింది. నా అభిమాన వేషాల్లో అదొకటి.

'దేవదాసు' చిత్రం వచ్చింది. నాలోనూ, దేశంలోనూ గాలి దుమారం రేగింది. నేనాపాత్ర నిర్వహణకు పనికిరానని చాలా మంది సందేహాలు వెలిబుచ్చారు. అనేకమంది ఆక్షేపించారు. ఆ ఆక్షేపాలే నాలోని పట్టుదలను పెంచాయి. ఇంతమంది కాదన్న పనిని జయప్రదంగా నిర్వహించాలని ప్రత్యేక శ్రద్ధతో నా సమస్త శక్తులనూ కేంద్రికరించి కృషి చేశాను. నా శ్రమ ఫలించి, చిత్రం తెలుగు, తమిళ భాషలలో అఖండ విజయం సంపాదించింది. నిర్మాత, దర్శకులు, సాంకేతిక వర్గం, సోదర నటవర్గం, ఈ చిత్ర విజయానికై ఎంతో కృషిచేసి సాయపడ్డారు. ఈ చిత్రంతో నా నట గౌరవం పెరిగింది. ప్రజానీకం ఉత్తమచిత్రాన్ని సమిష్టి కృషిని – భేదభావాలు, వ్యక్తిగత అభిప్రాయాలూ, అసూయలూ లేకుండా ఎంత మెచ్చుకుంటుందో, నీరాజనమిచ్చి ఎంతగా హర్షించి, ఆనందిస్తుందో తెలుసుకున్నాను.

తర్వాత ప్రత్యేకించి చెప్పుకోదగ్గ ఘట్టం. విప్రనారాయణ, మిస్సమ్మ, అర్థాంగి, దొంగరాముడు, రోజులు మారాయి, అనార్కలి, భలేరాముడు, తెనాలి రామకృష్ణ మొదలగు చిత్రాలలో ఒకేసారి నటించవలసి వచ్చింది. ఆ చిత్రాల్లోని నా పాత్రలు ఎలాంటివో మీరందరూ చూసినవే. ఒకేసారి అంత విభిన్న ప్రకృతులుగల పాత్రలను (ఒకేనాడు రోజుకు రెండు కాల్ షీట్సు కూడా ఉండేవేమో) నటించవలసి వచ్చేది వేషాలైతే క్షణంలో మార్చగలను కాని, మనసు, ఆవేశం మార్చుకోవడం ఎలా ? ఒక పాత్ర స్వభావం మరొక పాత్రమీద పడేది. అడుగడుగునా విభ్రాంతి కలిగి, సలహా కోసం దర్శకులవైపు చూచేవాణ్ణి, వారు నన్ను దారిలో పెట్టేవారు. నేను ముందుకు నడిచి వెళ్ళేవాణ్ణి. కొన్ని చిత్రాలలో మాటలెక్కువై, పలుకుబడి కోసం బాధ పడితే, 'చరణదాసి', 'ఇలవేలుపు' చిత్రాలలో మాటలు తక్కువై, భావ ప్రదర్శనమే ప్రధానమైన పాత్రలు నటించవలసి వచ్చింది. అట్లాంటప్పుడు చెమటలు పట్టి అవస్థపడి, దర్శకుల సహాయంతో బయటపడే వాణ్ణి. ఈ వివిధ ప్రకృతులు గల పాత్రల నుంచి నేను నేర్చుకున్నది ఇంతా అంతా కాదు.

ఆ తర్వాత 'తోడికోడళ్ళు', 'సావిత్రి', 'అల్లావుద్దీన్', 'మాయాబజార్', 'సువర్ణసుందరి', 'దొంగల్లో దొర' చిత్రాలతో అరవై చిత్రాలు పూర్తి అయినై.

ఈ చిత్ర జీవిత సంగ్రామంలో జయించినప్పుడల్లా ఏనుగనెక్కినంత సంబరంతో పొంగుతూ చిత్రం ప్రజాదరం పొందనప్పుడు వైకుంఠపాళీలో పాములతో చెలగాటంలా క్రుంగిపోతూ, నా లక్ష్యాన్ని మరువకుండా, విడవకుండా సాధన చేశాను. ఏమి సాధించానో నిర్ణయించే రసికులు మీరే.

★★★

వచ్చేనెల మరో ఫ్లాష్ బ్యాక్

COMMENTS